

Naročnina za celo leto 2 K.
Posamezna številka velja 6 vin.

Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati vnaprej.

Cena oznani je za eno stran 64 K, 1/2 strani 32 K, 1/3 strani 16 K, 1/4 strani 8 K, 1/5 strani 4 K, 1/6 strani 2 K, 1/7 strani 1 K.

Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana.

Za oznanila (inserate) uredništvo in upravništvo ni odgovorno.

Uredništvo in upravništvo je v Ptuj v gledališkem posloju štev. 3.

Štajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vposlati.

Štev. 15.

V Ptuj v nedeljo dne 22. julija 1906.

VII. letnik

Opr. št. U VII. 743/6

V imenu Njegovega Velikanstva cesarja! — C. k. okr. sodnica v Mariboru je o obtožbi dr. Jankota Brejc kakor zasebnega obtožitelja zoper Makska Heller zavoljo prestopka po § 21. st. 1. dne 17.12. 1862 št. 6, d. z. za l. 1863 v navzočnosti namestnika zastopnika zasebnega obtožitelja dr. Dimnika prostega občestva Makska Heller po danes poznani glavni razpravi po predloži obtožitelja, da naj se obtoženec krivim spozna in kaznuje v znanju obtožbe razsodilo tako: — Maks Heller, rojen 9.9. 1871 v Ptuj, tja pristojen, kat. vere, samski izdajatelj in odgovorni urednik periodične tiskovine „Stajerc“ v Ptuj, neznovan, — lrv je: prestopka po § 21. zak. dne 17.12. 1862. št. 6 dr. za leto 1863, učinjenega s tem, da je kot odgovorni urednik periodične tiskovine „Stajerc“, ki izhaja v Ptuj, branil na zahtevo dr. Jankota Brejc natisniti v zakonito predpisanim načinu popravek, ko ga mu je le-ta za sprejetje glede članka na strani 4 v št. 10. 2. dne 13.5. 1906 v „Stajercu“ po naslovom: „Dr. Brejc — prijatelj siromakov“ doposlal, s tem da v št. 12. „Stajerca“ z dne 10.6. 1906 na strani 4 isti popravek ni objavil pod naslovom „Dr. Brejc — prijatelj siromakov“ marveč ga objavil le na ta način, da je samo navel „Zamorec se hoče oprati“ itd. in poslati isti popravek, brez da bi navedel članek na kojega se tiči kazna, in se radi tega obsoji po § 21. gori navedenega zakona v uporabo § 266 k. na 20. kron globe, za slučaj neizpolnitosti pa na 48 ur zapora in da mora objaviti v „Stajercu“ popravek zasebnega obtožitelja v zakonito predpisanim načinu; nadalje po § 20 navedenega zakona da mora predstojico razsodbo tudi objaviti v „Stajercu“ in sicer na prvi strani pred uvodnim člankom tokom 14 dni po pravokreposti te razsodbe na lastne stroške ter § 389 iz. da povrne stroške kazenske pravde in izvršitve kazni. — Razlogi: Obtoženec sam pripozna, da je vsled obilega posla preni za lo skrbeti, da se popravek zasebnega obtožitelja ni poslatil v zakonitem načinu v „Stajercu“. S tem pa je učinjen prestopok po § 21. tisk zakona kojega se je moral obtoženec tedaj krivim spoznati. — Kazen je bila odmeriti po tej kazni točki z globo od 40 do 400. kron. Obtožilnega ni ničesar. Zlajševalno, da je obtoženec dejanje priznal in se ni doslej kaznovan. Glede na le obležujoče okolnosti uporabil se je pri odmerjenju kazni § 266 k. Vse druge dolžbe sodbe opirajo se na ondi navedene kazenske točke. — Maribor 30.6. 1906. — Simon mp. — Sterger m. p. —

Nekaj besed o šoli.

Narod brez šol ni vreden, da se imenuje narod.

Vrskaje zapušča šolska mladina „hišo modrosti“, — počitnice so prišle! V tem trenutku si moramo vzeti toliko časa, da se popočemo obširneje s šolo. Popustimo torej za danes razburljivo politiko in govorimo resno o šoli. Nas zanima seveda v prvi vrsti ljudska šola, kajti le mali del mladine ima srečo, da pride tudi v srednjo ali celo na visoko šolo.

Potogramast župnik.

(Iz ženskega peresa)

Bila sta nekoč dva tata. Ta sta se napotila nekega večera na plen. Eden je šel orehe, drugi pa speh vohat. Ker kmetje orehov nimajo tako močno zaklenjenih kakor slanine, je prvi imel hitro vrečo polno ter je sedel z njjo na pokopališče, ki je bilo na malem hričku le malo oddaljeno od ceste, katera je peljala mimo cerkve in župnišča. Tam je grizel orehe kolikor je bilo mogoče. Malo se je brigal, ali ga sliši mežnar ali ne. In res, mežnar se zbudi in si misli: kaj le zopet ta župnikov pes „Žiraj! Grize kosti na pokopališču? Gre ga koj klicat: „Žiraj! Ali ti nam odgovori, ne meneš se veliko za to: Jaz nič ne zbiram, vse kar od kraja jem! Joj, si misli mežnar, to je sam hudobec, to moram naznaniti župniku še prej, ko bo dan, drugače pogriže vse, kar jih že počiva na pokopališču. In res, hitro teče nazaj v župnišče ter naznaniti župniku, kaj je. Župnik je bil debel mož ter je rekel: Če me poneseš, potem je že mogoče, da preženem tega hudobca, ali sam ne morem priti tja gor, jaz sem, kakor veš, strašno potogramast (gihlen). Ubogi mežnar je torej nabasal župnika na hrbet ter ga nesel navzgor, da mu je pot bil po čelu, zraven pa je seveda strašno hropel. Ko tat z orehi zadržuje korake, si misli: »Zdaj prihaja moj tovariš s

Duhovni na kmetih izbirajo sicer talentirane otroke in pregovarjajo toliko časa očeta, da poišče zadnje tolarje in pusti sina „študirati.“ To se pravi, pošlje ga v gimnazijo in potem v črno šolo. 70 od 100 kmetških študentov postanejo duhovni. In kolikokrat je to za kmeta, kakor da bi sin umrl, ker ne dobi niti beliča od njega. Zdi se nam, da potrebuje ravno kmetški stan posvetnih izobražencev, ki bi mu pomagali. Ali klerikalizem hoče le svojo gardo pomnožiti. Sicer so to le izjeme. Ljudska šola pa je merilo ljudske izobrazbe. Čimveč ljudskih šol, čimboljše ljudske šole, tembolj izobražen je narod. Pa še več: ljudska šola je tudi vir gospodarskega napredka in gmotnega blagostanja. To je lahko dokazati. Največ ljudi, ki ne znajo ne pisati ne čitati, je pri nas v Dalmaciji in Galiciji (70%), in največja beda ter revščina sta ravnotam doma. Ko bi naš kmet videl „življenje“ dalmatinskega „seljaka“, pritrtil bi takoj naši trditvi. V Italiji je ravnotako: V Siciliji je največ nešolanih ljudi in največ beračev. Res je torej: narod brez šol ni narod, ker nima bodočnosti in nobene življenske sile. Le izšolan, izobražen narod napreduje in ne omaga v težkem boju za obstanek.

Iz tega edino resničnega stališča smo mi vedno za šolo. Smo pa seveda le za dobre šole, kajti slaba šola spravlja ljudstvo na rakovo pot. Pri nas v Avstriji se je že davno pozabilo na vzvišene cilje, katerim je posvetil cesar Jožef II. svoje človekoljubno življenje. Država in z njo šola sta prišli vedno bolj pod jezuitski klobuk. V šoli si hočejo politikujoci duhovni pridobiti ono moč in nadvlado nazaj, katero so v javnem življenju vsaj deloma že izgubili. In, žalibog, jim gre pri tem vlada na roke. Novi „šolski red“ je naravnost ostudno darilo za klerikalce. Ako stopi ta „šolski red“ v veljavo, potem bode učitelj zopet hlapec farovške kuharice, potem bode fajmošter nezmotljiv komandant nad šolsko mladino, potem se odpira žalostna bodočnost za narod.

Šola naj otroka vzgoji za življenje. Kaj nam pomaga, ako znamo latinsko govoriti, ži-

špehom« in mu zakliče: Počakaj, če ga težko neseš, pa ga bova prerežala, poneseva vsak en pol. Ko to župnik zasliši: kaj rezala me bosta! — skoči z mežnarjevega hrbta in je hitro smuknil nazaj v župnišče. Ni bil več potogramast.

Sv. Mihael.

To je bilo v nekem klerikalnem kraju. Kmetič je vzel doma dva junca ter šel z njima na sejem. Potoma je prišel h kapelici sv. Mihaela. V tej kapelici pa je imel neki navihani tat skrit svoj denar. V tem se pred njim pokaže tat ter ga vpraša:

»Stric, ali mi prodate junca?«
»Zakaj pa ne?« je odgovoril kmetič.
»No, in koliko hočete za nju imeti?«
»Tri sto kron, še bratu ju ceneje ne dam!«
»Jaz sem zadovoljen s ceno, ali denarja vam sedaj ne dam, nimam ga pri sebi!« je lagal tatič.
»E, to nič ne de, se je smejal kmet; jaz vam zaupam. Vi ste sv. Miha. ne da? Saj vi mi bote že pošteno plačali! Enkrat se že zgledim po denar!«

Segla sta si v roki in barantija je bila sklenjena. Tat je odpeljal junca in kmet je korakal brez denarja domov. Ali doma jo je skupil, ko je žena izvedela, kako je prodal junca.

veti pa ne? Šola naj daje mlademu človeku vsa duševna sredstva, katera potrebuje v večnem boju za življenje. Dobro računati mora znati kmet, drugače je opeharjen na vseh straneh. Dobro čitati in pisati, — to mu je v prid. Življenje je podobno veliki množici, ki se suje in peha za ciljem; kdor ne zna dobro suvati, kdor nima močnih komolcev, ta pogine brez usmiljenja na tleh. Šola pa nam daje moč, da se ne pustimo zatreti. Ali šola mora biti v roki učiteljev in starišev, ne pa v roki duhovnikov, ki od tega življenja bore malo razumejo. Dobro in pametno življenje, to bodi cilj resni šoli! Švicarska država ima jako zdravo podlago. To podlago pa si je ustvarila s šolo. Ali šola je tam popolnoma v posvetnih rokah, izobraženi kmetje, kramarji, poštarji podučujejo. Pri nas pa se odpira klerikalizmu vrata v šolo. To je velikanška nevarnost, ker vemo, da hoče klerikalizem obdržati šolo v duševni sužnjosti, kajti Rim je vladal vedno le čez neumne narode.

Klerikalci se opirajo zlasti proti nemškemu podaku v šoli. In v tem tiči najhujša hinavščina. Ljudstvu hočejo odvzeti edino sredstvo, s katerim si zamore povečati svoje duševno obzorje. Naj se kriči kolikor se hoče, da smo „izdajci“, „Herostrati in Efiakti“, — res je, da so svetovni jeziki nemški, francoski in angleški. Francosčina je jezik gospode, angleščina ti služi v novem svetu, — nemščina pa vlada danes po celem svetu, nemščina je in ostane tudi v Avstriji prometni jezik, pa če se Korošec na glavo postavi. . . . Od Maribora pa do Krasa prideš končno tudi s slovenskim jezikom; ali svet je malo večji. „Slovenec sem“, — to vendar ne sme pomeniti: „Tepec sem, ki se nič ne učim in nič ne znam.“ In ako znam nemški, ako živim v prijateljskem razmerju s svojim nemškim sosedom, zato še nisem slekel svojo narodnost kakor umazano srajco. Zakaj pa se uče prvaški voditelji nemškega? Vsak advokat študira nemško, vsak duhoven zna nemški, ja še več: med sabo govorè samo nemško, — in še več: svoje otroke dajo prvaški voditelji sami v nemške šole. . . . Pa naprej!

»Ti si mi pravi bedak! Moj Bog, zakaj pa moram imeti tako teslo za moža!« se je hudovola.

»Nič ne maraj, saj mi bo sv. Miha. pošteno plačal. Takoj jutri grem k njemu po denar.«

Komaj je drugi dan zasijalo solnce izza gor, je šel kmet h kapelici po denar. Ali kupca nikjer ni videl. Stopil je torej v kapelico in lej, tam je stal njegov dolžnik lepo oblečen na altarcu. Kmet ga je s početka lepo nagovarjal, naj mu izplača denar za junca. Ali sv. Mihael se zanj ni zmenil in vedno je le proti nebesom gledal. Kmet prosil in prosil, in ko vse njegove prošnje niso nič pomagale, je začel kleti in se pridruževati — sv. Mihael pa se nič ne gane. In to je kmeta pogrelo:

»Tako tedaj, ti nočeš plačati? Čaj le, jaz te naučim slepariti kmet!« In pri tem je vzdignil palico in mikastil sv. Mihaela, da se je ta naposled z altarcu zvrnil na tla — in iz njega se je izsulo vse polno cekinov. Ovi tat jih je tam imel shranjene.

Kmet si je nabasal vse žepne s cekini in potem odhitel domov. Potoma si je mislil: »Pri moji krščeni veri, dolgo mi ni hotel plačati! Vendar mi je zdaj žal, da sem ga tako hudo premlatil, ko mi je vendar dobro plačal!« —

Prvaki se bahajo vedno s svojim „krščanstvom“, čeprav je zadnji kočar bolj kristjan kot prvaki oderuhi. Ravno zdaj slavijo s kresovi in možnarji spomin sv. Cirila in Metoda. Vsak zgodovinar pa vé, da so nemški škofje krščanstvo med Slovence prinesli... Za sebe hoče ta plesniva gospóda pač nemščino, sama jo rabi, le ljudstvu noče dati tega zaklada. Kristus je dejal: „Pojdite med svet in pridigujte vsem narodom moje nauke.“ Duhoven prvaška misljenja pa pridiguje raje sovraštvo naroda do naroda... Prosimo, kdo pa je vrhovni zaščitnik družbe sv. Mohorja? Nemec dr. Kahn! Za se uvidevajo klerikalci potrebo nemščine, ljudstvo pa hočejo obdržati v temi. Mi pa se ne bojimo sovraštva in naglašamo ter bomo naglašali: Nemščina nam je potrebna kot vsakdanji kruh!

Veliko bi še imeli o šoli povedati. Tudi o razdelitvi poduka je treba pogovora. Za gotove mesece in letu bi bilo kmetu jako v prid, ako se uvede le dopoldanski poduk. To bi bilo tudi v interesu šolske mladine. Na Nemškem se v tem oziru že poizkuse dela. Predolgo v šoli čepeti, ni zdravo. Na Angleškem traja vsaka šolska „ura“ le 40 minut. Treba se je tudi ozirati na zdravje mladine, kajti le v zdravem telesu živi zdrava duša. Treba je obzirov na kmeta, ki dela danes le za — davke in ki potrebuje večje otroke za lahka dela.

Pridemo li koncu! Kakor vsaki ljudstvu koristni uredbi preti tedaj tudi šoli največja nevarnost od strani klerikalizma. Kajti klerikalizem hoče udomačiti tudi v šoli umazano svojo politiko. Zastrupiti hoče nežne duše mladine s strupom sovraštva in suženjstva, kajti v svojem bistvu je klerikalizem najhujši sovrag šole. In ker že šole uničiti ne more, hoče ji vzeti vsaj vse dobre lastnosti.

Rešimo tedaj brezskrbno deco iz črnih krempljev klerikalizma — in z napredno mladino bode i bodočnost naša!

Somišljeniki „Štajerca“!

Vi poznate svoje sovražnike, čeprav prihajajo v ovčji obleki. Stoletja so Vas držali v temi in suženjstvu in zanaprej imajo isti cilj...

„Štajerc“

pa je pričel pogumno in odkritosrčno borbo proti vsemu, kar je gnilega in slabega v naši domovini.

Za hvalo gosposke

se ne borimo, — veseli smo, ako nas sovraži prvaška gospóda, kér je to dokaz, da smo storili svojo dolžnost. Vaša dolžnost je, da

naročate, razširjate in čitate

brez strahu edini

napredno-ljudski list „Štajerca“!

Kmetje, delavci in obrtniki! Otresite se jarma črnih prijateljev, katerim ste le molzna krava.

Naročajte „Štajerca“,

ki je stal, stoji in bode stal na stališču naroda in nikdar ne na stališču narodnih pijavk.

Zahvaljujemo se novim naročnikom, katerih smo v zadnjem času izredno veliko dobili. Čast i starejšim naročnikom, ki žrtvujejo veliko za našo idejo! Ali še več dela je treba! Mi storimo svojo dolžnost, storite jo tudi Vi!

Kdor je z naročnino zaostal, naj jo vpošlje takoj, ker drugače mu moramo list vstaviti!

Naročnina stane za celo leto 2 K, za pol leta 1 K.

Torej, somišljeniki, na delo!

Uredništvo in upravnštvo.

Napredni volilci v občini Teharje!

Sobota, 21. t. m. je odločilen boj! Ne pustite, da bi dobili pristaši prvaškega klerikalizma večino! Ne prestrašite se groženj teh ljudi! Čast občine Teharje leži v Vaši roki! Vaša dolžnost je, da volite napredno! Farštvo dviga svojo glavo in prvaški advokatje mu pomagajo. Ne pustite jih zmagati, kajti občinsko gospodarstvo naj bode v napredni ljudski upravi. Vsi na delo na dan volitve!

Politični pregled.

Volina preosnova. Odsek za volilno preosnovo dela pridno naprej. Za večino kronovin se je že določilo število mandatov in volilne okraje. Hud je bil boj za Kranjsko. Nemški poslanci so namreč zahtevali, da se privoli kočevskim Nemcem posebnega poslanca, kar je tudi opravičeno, ker plačajo kranjski Nemci razmeroma veliko več davkov kot Slovenci. Kočevski mandat je bil končno sprejet. Medtem so pričeli italijanski poslanci z obstrukcijo, ali tržaški delavci so priredili par demonstracij in Italijani so zlezli v kozji rog. Nadalje se je razveljavilo sklepe glede Stajerske in sklenilo za Stajersko še en mandat. Govorili bomo o tej zadevi obširno, kadar bode izgotovljena. Prvaški poslanci kažejo dan na dan, da se jim grè le za to, da ostanejo v komodnem poslu poslancev. Vse fraze so le prazne besede, — glavna stvar pri klerikalcu je žep!

Ne kupujte ogrske moka! Ogrsko nasilje ne pozna mej. Avstrijanci se zamoremo ubraniti ogrskih napadov na naše žepce le z odločnostjo. Premislimo to-le: Leta 1890 smo uvozili iz Ogrske moka za 80¼ milijonov kron, l. 1898 že za 116 in l. 1904 za 170 milj. kron. Naš uvoz iz Ogrske je tedaj v 15 letih za več kot 100% narastel. Razumemo, da igra pri nakupu moka v prvi vrsti cena vloge. Ali ošabnosti mažaronskih junakov je treba meje postaviti. Podpiramo raje domače mline, domače blago in prišli bomo naprej. Ogrji se borijo brezobzirno proti avstrijskemu blagu. Za Ogrje smo Avstrijanci le „švabski psi.“ Proč torej z mažarsko moko!

Colninska vojna s Srbijo. Trgovsko-politične razmere med Avstrijo in Srbijo so že dalje časa napete. Vzrok je, da niso hoteli Srbi svoje kanone v Avstriji naročiti. Poleg tega je sklenila Srbija zvezo z Bolgarijo, ki je bila za nas škodljiva. Zdj se meje zaprte in colninska vojna je pričela. Zadnje leto uvozili so Srbi v Avstrijo za 68 milijonov kron svojega blaga; 195.000 komadov živine in skoraj milijon centov žita. Avstrijski uvoz v Srbijo pa doseže komaj 30 milijonov kron. Od vsega blaga, kar ga pošlje Avstrija v inozemstvo, grè komaj 1¼% v Srbijo. Srbija pa pošlje 85% svojega eksportnega blaga v Avstrijo. Nas torej ta boj prav malo boli, pač pa bode velikanska škoda za srbsko trgovstvo. Nasprotno, naš kmet bode imel dobiček od boja, ker morajo živinske cene visoko poskočiti. To uvidevajo tudi vsi srbski listi, ki napadajo strastno srbsko vladu. Slov. prvaški listi kakor „Domovina“, „Slovenec“, „Gospodar“, pa tega nočejo razumeti in se potegavajo — za Srbe.

Nemirni Balkan. Makedonski kmetje pričakovali so letos bogato žetev. Ali sredi majnika že je preobilni dež vse pokvaril. Žitje je večidel pokvarjeno, zlasti v vijaletu Saloniki. Hudo trpele so tudi nasadbe opija ter maka; le pri opiju imajo kmetje nad 900.000 K škode. Težko poškodovana je tudi industrija z žido, ker so sviloprejkje (židna gosnena) vsled dežja poginile. Pri Drami in Ksantiju je zopet toča vse tobakačne nasadbe uničila. Edino upanje za to letinjo sta še koruza in vino. Ali večni krvavi boji Grkov z Bulgari in Kucovlaci onemogočijo vsak napredek. Makedonija izgleda kakor Nemčija po 30 letni vojni: povsod mrličji, požgane vasi, hudoledstva najhujše vrste. Naravno, da tudi Avstrija ne more peljati svojega trgovstva. Dokler se boji ne prenehajo, je vsak napredek izključen.

Krvava Rusija. Zgodovina človeštva ne pozna tako velikanske revolucije. Najprvo rusko-japonska vojna, iz katere je prišel japonski pritlikovec kot zmagovalc. Potem prvi boji delavcev v Peterburgu, Moskvi, Lozdu itd. Vojaki so zmagali nad neoboroženimi delavci. A potem so se sami uprli; najprvo mornarji brodogoja na črnem morju, ki so razvili na ladiji „Knjas Potjemkin“ rdečo zastavo revolucije. Potem so se spuntali infanterijski polki, kozaki, celo carjeva garda. Novo ustanovljen državni zbor („duma“) se je postavil na stališče naroda. V zadnjem času so se pojavili zopet židovski pogromi. V Bjalestoku je bilo po vladnem poročilu ubitih 62 oseb, težko ranjenih 78 oseb, oplenjenih 169 stanovanj in se je škoda za 200.000 rubljev napravilo. Vsak dan se godè umori,

katerih žrtve so policaji, uradniki, generali. pri temu je gospodarski položaj države groz. Vkljub velikanskemu posojilu v inozemstvu zna primanjkljaj 130 milijonov rubljev. Najnevarnejši pojav pa je nezadovoljnost kmetov. Ruski kmet je doslej trpel kot nema živina, vstaja in zahteva zemljo, zahteva razdelitev posesti zažiga plemenitaške gradove in trka na carjeve palače... Velikanski je boj naroda proti samovladi. Udarcu vlade sledi udarec revolucije smrti obsojbi policije smrti obsojba puntarje. Nikdo ne ve, kaj se jutri zgodi!

Kronika. Nemški kmetaki poslanci so dali v avstrijski zbornici nujni predlog varstvo in pospeševanje izvoza ječmena; predlog je bil sprejet. — V novi razpravi sta bil francoska častnika Dreyfus in Piquart poponoma oproščena. Kakor znano, je bil Dreyfus že 10 let na „vražjem otoku.“ V zbornici padale ob tej priliki klofute. — Amerikanska država Honduras je pričela vojsko s sosednjo Guatemalo. — Na mesto pokojnega viteza Berkasa so si izvolili prvaki klerikalca Voršeka Bog jim požegnaj! — Turško brodogrje je mobilizirano; bojé se, da bi hoteli ruski puntarjskoji Bosphorus. — Novo železnico Jesenice-Gorica-Trst so otvorili 19. t. V vsaki smeri gredó 2 brzovlaka ter 3 osebni vlaki. — Ljubljanski šolski svet je oprostil otroke od šolskega maš. Po § 14. drž. zakona se ne sme nikogar s verskim obredom siliti. — Letošnji jesenski manevri na Ogrskem so odpovedani, kér so povsod odpusta nad. rezervistov preveč zmanjšali. — Državnozbornske počitnice prično baje 20. t. m. in končajo sredi septembra. — Avstrijska vlada je razveljavila Körber-Szellovo avstrijsko-ogrsko pogodbo. — Na Ruskem so ustrelili puntarji generala Kozlova, malo preje pa generala Čuknina.

Dopisi.

Iz ptujskega okraja. Načrt nove okr. ceste Dornova, Zamenci, Brezovci, Tivolci, Lastigovci in Savci. Med Pesnico in Ljutomerško cesto precej velika obrežna okolica in tista nima nobene okr. ceste, marveč samo občinske, ki le z vednim blatom pošlajstrane in nesposobna za vožnjo na razne strani, tako da uboga žid mora gaziti najhujše blato, naj se pelja v Ptuj ali na štacijo Moškajnce. Slavni okr. zastopnik v Ptuj bi rad ustregel temu okraju in naredil okrajno cesto v blagor vsemu prebivalstvu, da bi se lahko prišlo z najkrajšim potom naravnost v Ptuj, pa tudi na kolodvor v Moškajnce. bi bila res velika dobrota ne samo za ta obrežni okraj, temveč tudi za celo ptujsko polje. Dosti je nevednežev, bolje rečeno, nevošljivcev, ki bi vsak rad po svoji trmi samo za sebe in cesto, to se je pokazalo pri komisiji mesca aprila. In sedaj ne dobi niti eden niti drugi nikoli ceste, ker je bilo nasprotstvo te prepotrebne okrajne ceste preveliko. Sl. okr. odbor je sklenil naj se ta okrajna cesta zgradi od Dornove, Zamence, od Zamence v Brezovce, od Brezovci se tudi v Tivolce naredila, kolikor daleč se ptujski okraj, namreč od Brezovce en kilometr. Potem bi se tudi ormuški okr. zastopnik prišel da bi moral od tibolskega mosta narediti cesto do ptujske meje, namreč do Brezovce. Da od Brezovci bi se ta proga delala v Lastigovci in od Lastigovci v Savce. Tudi tu bi se ormuški okraj prisilil, da bi od Sv. Lenarta skoz Breznico do ptujske meje v Lastigovce naredil cesto ki bi imela zvezo z zgorej omenjeno cesto. Tudi bi se prišlo z najkrajšim potom od dveh strani na Ptuj ali pa na štacijo v Moškajnce in na Ljutomer. Okrajna cesta je velika dobrota za občinstvo in tudi za posestnike, po kateri zemljišče se gradi. Gotovo ne bode imel nobene škode, marveč še veliko korist, da bi z vsejeto zemljišče dal brezplačno. Če pa ne, pa tudi dobro plati. Velika je dobrota, ako doka cesta veže vasi, to je velik napredek za gospodarstvo celega okraja. Okrajni zastopnik bi nasadil drevje na robu ceste in to drevje prepustil posestnikom, po katerih zemljišča se cesta gradila, posestnik pa bi imel pol lep dobiček, kaj bi mnogo več koristi donal kakor pa tisto zemljišče, katerega bi preprežal za cesto. Tedaj, dragi okoličani, zahtevajte prepotrebno cesto, za katero je sl. okr. zastopnik

sam sestavil omenjeni načrt. Ne nasprotujte sosedu in sebi, potem bodo še poznejši redovi hvalježi okrajnemu zastopu, ker on deluje le za blagor celega okraja. Sedajni okr. zastop ni pristranski, kakor je bil prejšnji, marveč je velik in odkritosrčen dobronik celega ptujskega okraja. Mnogo posestnikov si želi, da se ta načrt izvrši.

Sv. Jurij ob Ščavnici. „Mene mora cela fara pozdravljati“, tako se je izrazil v neki gostilni človeče, katero je pred par leti prišlo k nam in tukaj dobilo skozi priprošnjo vseh živih in mrtvih službo. Marsikdo bi mislil, da človek, kateri si upa tako drzno govoriti, mora biti ali kak visok uradnik, ali kak mogotec, kateri celo fara podpira, ali pa kaka zvezda modrosti. Zali-bog, da temu ni tako! Kajti človeče, katero je imastilo te besede, ni noben uradnik, ni mogotec, najmanj pa kak modrijan, ampak ta človek je kot mežnar ali nadzornik cerkvene metle nastavljen. Odkod je je našemu mežnarju vcepila ta domislja, še dosedaj sami nismo izvedeli. Premožen ta človek najbrž ne more biti, ker nikogar ne podpira, ampak vsako leto po celi fari zraven zrnja fižol, krompir in repo pobira. Kaj se tiče njegove modrosti, tudi drugega ne moremo omeniti kakor to, da je kmalu po njegovega prihodu neki gospod, kateri ima vsak dan več ali manj ž njim opraviti, rekel: „Tega se nam ni treba bati, da bi naš novi mežnar kaj pamet izgubil, kajti ta je že zdaj nima dosti“. Domislja in predrznost našega mežnarja najbrž izvira od tega, ker so njegovi stariši bili nekdanji sosedje neke zelo bogate hiše in ker on vira sedaj protekcijo, katere še nobeden mežnar ni imel, da celo psu našega župnika pri vsaki priložnosti sme reči zaupno: „ti!“ No, ti mežnar, ko bi še po tvoji glavi začele kdaj zopet take bedaste misli rojiti, da te mora namreč cela fara pozdravljati, tedaj boš moral za svojo glavo in bolezen iskati zdravila. Svetujemo ti, da se podaš k Schmiedlechnerju v Blaguš ali pa Stelercju v Brezje. Kakor ljudje trdijo, sta ta moža že marsikaterega vola ozdravila, mogoče je, da tudi za tvojo bolezen najdeta pravo sredstvo. Ako te ne ozdravita, potem se podaj na bližnji kolodvor, kupi si vozni list štrtega razreda do postaje „Puntigam“, tam se daj izkreniti ter naznani prvemu človeku, katerega boš srečal, da si mežnar od Sv. Jurija ob Ščavnici in mi ti garantiramo, da boš slovesno spremljan v bližnji Feldhof. Konečno pa še sprejmi sledeče počne besede: Kateri po fari repo, fižol in krompir pobira, na tistega se še maček ne ozira. — Kdor po botrinskih južinah sline cedi, taki ne slisi med boljše ljudi. — Mežnar! Vladaš si in ostanesh le cerkvenih miš in podgan!

Iz Polzele. Farskemu dopisnu obrekljive čunje v Mariboru stavimo sledeče prašanje: 1. Zakaj nisi resnice poročal, da je župnik na Polzele, Atteneder, 29. maja t. l. v navzočnosti volilne komisije svojim nerazsodnim backom glasovnice pobiral in podpisoval z imenom „Korošec“? — 2. Zakaj nisi resnice poročal, da so farji med volitvijo od hiše do hiše, od volilca do volilca letali in glasovnice podpisovali? — 3. Zakaj ne poročáš, da farji pri velikonočnem upraševanju od vsake osebe 1 K zahtevajo za listek, ki je komaj 1 dm dolg in 2 cm širok? Ali pogori vsako leto za 1400 K sved? — 4. Zakaj volilce ne podučiš, da V. kurija ni za „Dominus vobiscum“, ampak za „Et cum spiritu tuo“ — ne za debele in site farje, temveč za mize, izstradane sloje? — 5. Zakaj našega nerazsodnega ljudstva ne podučiš, da so duhovniki zato Korošca na Dunaj poslali, da bo glasovali za 9 milijonov 300 tisoč kron, katere duhovniki kot povišanje plač zahtevajo in katere bodo volilci pri davkariji plačali? ... Ako ti pa še s tem ni dovolj, poročali bodemo natanko o berariji za pšenico, vino, za brezplačno obdelovanje farskih vinogradov, pri blagoslovljenju kruha, mesa, klobas, jajc, o dogodkih na veliki četrtki itd. Kajti resnica mora na dan! In mi pravimo: kdor farja voli, stori smrtni greh in zadelo ga bo prokletstvo razžaljenega naroda, ki se bode končno obrnilo proti onim, ki glasujejo za 10 milijonov stroškov na vaše štibre.

Iz Ljutomer. V Ljutomeru imamo samo enega odvetnika, Karla Grossmanna, o katerem se je že marsikaj govorilo in pisalo. V svoji pisni ima Karlek dva uradnika s čudno pretek-

lostjo. Karlek je jima odpovedal službo, ali ona dva sta se ustavila kakor koza, češ, če greva midva, potem moraš, g. Karlek, z nama — res lepa trojica! Karlek je odletel po policaja, ali med tem je Karlekov gospa prosila, naj njemu možu ne zamerita, kajti on ima baje slabo pamet in ne vé, kaj dela! In konec tega štrajka? Karlek ju je prosil odpuščenja in plačal par litrov vina za spravo. Kako že delajo cigani? Zjutraj se bijejo, zvečer pa objemajo!

Iz Črešnjevca. Svoje dni smo poročali v Štajercu o ženskem boju v cerkvi in v farovžu in kako so se pretepele neke farske babure, da je celo župnik moral pobeigniti. Rekli smo, da je to sad farske morale. Predzadnji teden neko jutro so se pa tu babe zopet pretepele pred farovžem in sicer neka stara Kruljka in kuharica. Stara Kruljka je trdila, da ima njena hčerka neke stare pravice v farovžu in napadla je kuharico s škafof vode, kuharica pa je med tem prav krepko klestila z metlo po Kruljčinem hrbtišču. Zraven so se čule jako krefne besede, katerih pa si ne upamo obelodaniti. Tudi župnik je moral molčati, kajti babure vedo velikanke skrivnosti o njem.

Novice.

Naši greh. Vsak hip čitaš v prvaško-farskem časopisu bedaste opombe, ki nas delajo odgovorne za vsako stvar. Ako kdo kaj ukrade, je tega „Štajerc“ kriv. Ako kdo vero sramoti, je že „Štajerc“ kriv, ako postane kdo morilec, smo že mi tega krivi. In ko bi prišel jutri potres, je gotovo, da bi bili tudi mi tega krivi. ... Dober tek nam sicer to očitane ne pokvari. Tudi se prav nič ne jezimo radi njih. Ali ponižno vprašamo: Ali je „Štajerc“ kriv, da strelja hofrat Ploj v državnem zboru same kozle? Ali je „Štajerc“ kriv, da zapeljuje mokronosi kaplani omožene ženske? Ali smo mi krivi, da je klerikalna učiteljica Büchel 14 letnega fanta starišem odpeljala in ga porabila za spolske svinjarije? Ali smo mi krivi, da je bil oni dalmatinski duhovnik tožep zaradi umora svoje tete? Mi naj bodemo krivi, da je kaplan Rabuza „grevengo“ obujal, — da se debele na čuden način, najpobožnejše „Marijine device“, da vohajo župniki za testamenti kot pes za divjačino? Mi naj bodemo krivi, da posedujejo škofje po 10, 20 fabrik za žganje, pivo, vinograde, — da se v poklerikaljenih krajih največ zločinov godi? Vsi ti junaki vendar ne čitajo „Štajerca“, temveč le pobožne liste kakor so „Fhpos“, „Slovenec“ itd. ... To je pač malo čudno! Hudimana, kaj pa če jih čitanje teh nad vse, prav nad vse dobrih listov tako pokvari? ... Kadar nam „Fhpos“ na ta vprašanja odgovori, takrat oblečemo spokorno kuto, se potrosimo s pepelom in prosimo za odpuščenje za ta velik „greh“, da smo — ljudstvu oči odpirali ter mu pokazali njegove pijavke v pravi luči!

Popravki po § 19. Prvaški vitezi v kuti in odvetniškem fraku so pričeli novi manèver. Uničiti hočejo „Štajerca“ s t. zv. „popravki“. Naš zakon je v tem oziru zelo pomanjkljiv. Ako pišemo: „Župnik N. ima rdeč nos od pijače“, — nam pošlje ta možakar „popravek“. „Ni res, da je moj nos rdeč od pijače. Res je pa, da je že plav in sicer od mozolov.“ In mi moramo to objaviti! Ako pišemo: „Prvaški advokat H. je računal za eno samo pot 50 kron in je torej oderuh“, — nam pošlje H. „popravek“. „Ni res, da sem oderuh, čeprav je res, da sem zaračunal za eno pot 50 kron“. In tako dalje. Razsodni ljudje seveda vedo, da niso ti klavni „popravki“ nič drugega kot izraz strahu, katerega imajo prvaki pred nami. Pred porotnike si nas ne upajo poklicati, ker vedo, da jim lahko dokažemo lumparije, katere jim očitamo. Zato nam pošiljajo „popraveke“. Ali čimbolj bodo flikali svojo raztrgano suknjo, tembolj žalostno in beraško bode izgledala ...

Tretji slov. katoliški shod“ sklicujejo klerikalci za avgust v Ljubljano. Odkrito povedano, je to najnavadnejša komedija. Politikujoči duhovni spravijo nevedne ljudi skupaj, pijejo in jedo na vse pretege, šuntajo in hujskajo, in — ubogi ljudje gredo s praznim mošnjičkom domu. Prosimo: ali se sme ta priredba imenovati „slovenski shod“? Saj ni nič drugega kakor

nerodno posnemanje nemških in italijanskih takih „shodov“, prireditelji pa so duhovni, ki ne poznajo ne Nemca, ne Slovenca, ne Italijana, temveč ki hrepene edino za tem, da bi rimska nadvlada zopet premagala svet. L. za parado nosijo ti ljudje slov. trobojnico in le zato pojejo pesem „Lepa naša domovina“, da bi se ne čulo obupano vpitje revščine in trpljenja! In „katoliški“ tashod pač tudi ni. O ljubezni do bližnjega bomo pač malo, presneto malo slišali. Sovraštvo se bode širilo, hujskalo se bode proti nam in drugemu nič. ... Naj torej le bobnajo in trobijo, — boben in trompeto prepustimo radi klerikalcem. Mi pa bodemo tiho in neomahljivo naprej delali. In tako nam ne more nič škodovati, — tudi ta neslovenski in nekatoliški semenj ne ...

Šolske počitnice. Iz raznih krajev nam prihajajo dopisi, v katerih izražajo naši pristaši svoje želje glede šolskih počitnic. Večinoma se čuje željo, naj bi se počitnice pričele s 15. septembrom ter končale z novembrom. Ta želja je opravičena z ozirom na gospodarske razmere. Ravno od male maše do vseh svetnikov se vrši po vseh travnikih paša, ki je največjega pomena za telesni razvoj živine. Nadalje se spravlja v tem času sadje in koruzo ter pride tudi trgateg. Umevno je torej, da si žele kmetje v tem času počitnice. V šmarskem okraju se je upoštevalo to željo. Žal, da se zdaj v drugih ne da ničesar napraviti. Sklepi so tu — in po toči zvoniti pač ne pomagajo veliko. V okrajih, kjer so se počitnice že zdaj pričele, priporočamo kmetom, naj napravijo ob času paše na šolsko oblast prošnje, da se uredi le dopoldanski poduk. To se čisto lahko zgodi in taki prošnji se bode tudi ugodelo. Seveda, res je, da so kmetje v veliki meri sami krivi, da se jih nikjer ne vpoštevata. Vsak drugi sloj se združuje in zahteva svoje pravice. Kmet pa liže duhovnu roko in molči; k večjemu na tihem preklinja svoje tužno stanje in stiska pest v žepu. Boji se duhovna, boji se mežnarja, boji se misliti z lastno glavo. — in tako trpi raje. Veliki kancelar Bismark je izrekel besedo: „Boj se Boga in nikogar drugega; le pred svojim Bogom pripogni se tiho“. Ta beseda naj bi bila tudi nam geslo! Sicer pa nas vpraša naš dopisnik, v katerih toplicah se kopljeta neizmerno spoštovani hofrat Ploj in poveljnik črne armade kaplan Korošec? Tega pa ne vemo. Vemo, le, da sta potrebna zdravniške postrežbe, kajti nema in gluha sta za — ljudske zahteve. In končno: čeprav se kopljeta in pereta, ostaneta vendar le — zamorca.

Iz Spodnje-Štajerskega.

Nova štacuna v Ptuj. Prvaški listi prinašajo prav židovsko reklamo za neko novo štacuno v Ptuj. Ta štacuna bode stala na „narodnem stališču“, kar znači: delalo se bode na prvaško-klerikalni način. Osnovanje prvaških konzumov je prineslo tisočere kmete v nesrečo, v zapor in na beraško palico. Zdaj se vabi ljudstvo na druge limanice. Ali ozirom se na druge „narodne“ trgovine velika žalost nas obide. ... Poštenim potom se lahko vsak obogati kakor mu je drago; ali „narodnost“ za kšeft izrabljati, to je grdo. Kmetje bodo sicer že sami toliko pametni, da se ne puste zapeljati od praznih besed. Ali bo nova štacuna toliko „narodna“ kakor klerikalne posojilnice s svojimi 7% obrestmi? ... Tetki „Domovini“ v Celju pa moramo tudi nekaj povedati. Ako napravi kmetški župan v svojih spisih malo napako, pribije ga jokava „Domovina“ takoj na križ, češ, naš mili svetovni slov. jezik pokvarja. Nova štacuna pa je zatosila po ptujskem okraju listke, v katerih je toliko napak, da bi se jih sramoval vsak šolski pobič. Pri površnem pregledanju smo našli 16 velikih napak v 15 vrsticah. Tetka v Celju, tvoja sveta dolžnost je, da poveš novi štacuni, naj se najprvo slovensčine nauči, potem šele naj baranta s svojo „narodnostjo“. Največ smeha pa povzroči sledeči stavek iz omenjenega listka: „Nova štacuna, novo blago si vsaki lahko misli“. ... Torej: štacuna je nova, to se ne da utajiti, ali dobro blago, no, dobro blago si kupci lahko mislijo. Po domačem: Kislo zelje imam, klobaso si lahko mislim, pa bo fejšat večerja. ... Kmetje pa bodo

rekli: nova štacuna, — dobro: kupce si pa lahko gospóda — misli!

Ptujski gimnazij. Strupeno napada prvaško časopisje vsako stvar, katero uresničuje drugi s svojim delom in svojim denarjem. Zato bojkotirajo tudi ptujski gimnazij ter obkrepujejo ta izvrstni zavod na prav klerikalni način. Preglejmo uspehe tega izvrstnega gimnazija. Pripravljalni razred (Vorbereitungsklasse) je obiskalo letos 13 Slovencev in 15 Nemcev, torej skupno 28 dijakov. Od Slovencev samo 2 nista napravila izpit. Drugi pa vsi z dobrim uspehom ali celo z odliko. Odliko oz. dobri uspeh so dosegli učenci: Sluga, Drvenšek, Gorican, Krivec, Mir, Perko, Pihler, Prelog in Bristenek. Tudi vsi drugi razredi imajo enake uspehe zaznamovati. Vsak pošten človek mora ta gimnazij priporočati. V Ptuj se ne gode nikdar izgredi kakor na hvalisanem celjskem slov. gimnaziju. Stariši iz ptujskega okraja pač ne bodo dvojne svote zapravljali, raje kot drugam pošljite svoje sinove v ptujski gimnazij!

Prvaška lumparija. V Brežicah trosijo klerikalni brezvestneži listke in hujskajo ljudi na bojkot nemških trgovcev. Tako postopanje se pač ne more drugače označiti kakor z besedo: lumparija! Dobro vemo, da delajo to le klerikalni junaki, ki nimajo ničesar izgubiti in ki hočejo še druge ljudi na njih stališče pripraviti. V gospodarskem delu je vladal doslej mir. Nemški kupec in trgovec je kupoval pridelke slovenskega kmeta, zadnji pa blago prvega. Prvaški far ali doktor pač ne kupuje od kmeta pridelke. Ali hujskati zna! Glede takih prvaških lumparij, katerih so zmožni le brezvestni in breznačajni falotje, bomo navili druge strune. Bojkot je prepovedan v Avstriji in naj prihaja od farja, doktorja ali hudiča, to je vse eno. In zato nam naj zaupaiki vsacega teh prvaških lumpov naznanijo, ako razširja bojkot; preskrbeli bomo, da dobe ti breznačajneži priliko, premišljevat o bojkotu — v ječi. Fej čez postopanje, ki naj bode še „krščansko“ in „narodno“. Fej!

V Trbovljah sosi ustanovili „kmetško bralno društvo“. Podžupan Vodusek je priporočal, naj bode društvo geslo: „Vedno in povsodi naprej in ne nazaj.“ Moška beseda je to, samo tega ne vemo, ali je kaplan Lončarič g. Voduseku tudi ploskal ali ne... Prav ponižno izrazimo mnenje, da bode to društvo zopet pravcata godla. V odboru sede: župan Ferdo Ros, hud liberalcec „Narodove“ sorte, poleg njega pa kaplan Lončarič, klerikalni petelin. G. Vodusek bo rekel: Naprej! — kaplan pa bo kričal: Nazaj! — kajti ogenj in voda sta nezdružljiva. Kdor še misli, da hrepeni klerikalni duhoven za izobrazbo, naj k le društvu pristopi. Ali knapi poznajo pač predobro farško kuto. — Bog ve, ali se bode policaj Uršič tudi v društvo vpisal? Malo izobrazbe bi mu sicer ne škodovalo. Ali alkohol je gotovo že preglbokoko uplival na tega možakarja, tako da je izgubljen za ta svet. — Pri zadnji volitvi je udrihal restavrater Dolničar čez „nemčurje“. Doslej pa še nismo izvedli, da bi kronce nemških gostov ne sprejel. — O Miklavčičevem Peterčku bi imeli tudi nekaj povedati, pa nič od „Burgatovke“. Ali krščansko usmiljenje nas sili, da molčimo. Kajti Peterček bi se znal z Uršičom od same jeze tako napiti, da bi policaj zopet kakšnega kozla ustrelil, in zato molčimo raje. — Bivši tajnik Mlakar je dobil 2 meseca ječe. Nemaren je bil res do skrajnosti. Ali marsikdo zapravlja rudarjeve denarje ravnotako ni je vendar „voditelj“. Marsikdo je „cufal“ od Mlakarja denar in „pozabil“ na vrnitev. Ako bode neki trboveljski pritlikavec brusil nadalje svoj umazan jezik in obrekoval naš list in našega urednika, povedali bomo par povedij, da bo joj.

Oropana pošta. V Cmurku so neznan zlikovci napadli poštni voz ter ukradli 2000 K v gotovini. Tako se je govorilo iz začetka. Pozneje je postiljon priznal, da je on sam tisto poveril, da plača svoje dolgeve. Zdaj je pod ključem.

Zaradi dekleta sta se sprla v Sv. Stefanu nad Gradcem delavca iz papirniške tovarne Matija Rancigaj in Anton Gselman. Zadnji je odtrgal iz bližnjega plota planko ter z njo udaril Rancigaja po glavi. V planki pa je še ostal žebelj in ko je Gselman lopnil tekmeča po glavi, je

ga ravno z žrebljem hudo ranil po glavi. Vroča kri, žalibog, veliko hudega napravi.

Zastrupiti se je hotel Alojz Soršak, slikarski pomočnik iz Palskave. Vzrok? Obsojen je bil pred kratkem na 5 mesecev zapor in to ga je grizlo. Pravočasno so preprečili njegovo nakano ter ga spravili v zapor, da naj poprej zadosti postavi.

Nesreča ob birmi. V Grižah so hoteli škofa počastiti s tem, da so postavljali prav visok mlaj. Neki mož je hotel pripeti bandero na vršček, ali v tem hipu se je vršček zlomil in mož je padel 12 klastrov globoko na tla. Bil je takoj mrtev. Mi mislimo, da streljanje in druge enake nevarne komedije bi se imele opustiti, saj se stem ne pomnožuje škofova čast, na bobnanjem in pokanjem imajo veselje le kinezarji in afriški divjaki. Skaziže škofu rajši veselje s tem, da ste lepega in krščanskega obnašanja in naprednega mišljenja!

Otrok se je ponesrečil. V Sv. Pavlu pri Preboldu je padla v apneno jamo 4 letna hčerka posestnika Divjaka ter se težko poškodovala in sirotica kmalu umrla v hudih bolečinah.

Samomor dekleta. V Mariboru se je zastrupila 17 letna Marija Šribar s fosforovo tekočino ter kmalu nato umrla v mariborski bolnišnici. Ni mogla baje najti službe.

Župnik Sušnik in Micika. Farške kuharice so včasih proti kaplanom prave vragulje, zavoljo njih mora kaplan dostikrat veliko pretrpeti in dosti grenkih požreti. Drameljska Podhostnikova „junglerca“ Treza in Ropova Mica bota se morali dosti dolgo kuhati v vicah, če se večni Sodnik sploh usmili, da ju po njih zaslugah ne pahne v pekel. Prida jih je teh farških „dam“ jako malo; kakor v Sodomi in Gomori jih ni bilo 10 pravičnih, tako jih gotovo ni 10 „poštenih“ med kuharicami na Spodnjestajerskem. Tu le vam čemo nekaj poročati o taki farški frajli. Pred kratkem je moral kaplan Kovačič oditi iz Črešnjencev le zaradi Micike, tamošnje farške kuharice. Ali prej je kaplanu izginilo v sobi okoli 40 K in ključ od sobe sta imela le Micika in kaplan. Kuharica je potem tožila kaplana zavoljo razžaljenja časti, čes, da jo sumniči zavoljo tatvine, ali pri vzklicnem sodišču v Mariboru je bil kaplan opravičen in Micika mora plačati dosti sodnijskih stroškov. Župnik Sušnik pa je Miciko spremljal k sodišču kakor da bi to bila njegova zakonska žena. Fej tajksl!

Polenšak. Čistost in zvestoba omožene tercijalke. Večina tercijalke so same hinavke, ki na tihem prav razuzdano žive, samo izvedeti se pač ne sme. Tu imate najnovjši in frišni dokaz iz bližnjega Polenjšaka, tam se je namreč neka taka tercijalke izdala. Kadar pride tista v cerkev, potem se tam vedno le križa, poklekne, oči pobožno zavija in roke vzdiguje proti nebu kakor da bi za vse grešnike celega sveta pokoro delala. Ali, pogledjmo njeno pobožnost! Pred kratkem jo je njen mož po dnevu našel na stalah v senu z znanim cerkvenim pevcem, da sta baje skupaj note študirala. Seveda jih je nekaj skupila, ker o tem možu prej nič ni rekla in v jezi se je hotela potem obesiti, komaj jo je mož rešil. In tista je najhujša nasprotnica naprednjakom in Štajerca. Nekoč je izbleknila, da še tistega mesa ne mara jesti, ki je bilo v Štajercu zamotano. Ali Micka, mi te vprašamo, so mar tiste klobase boljše, ki se v seni na štali dobé? Fihpos, razumeš, to je seme izpod tvojega zvona!

Vzgleden katoliški mož in navdušen pristaš Korošca je Alojz Škorjanc iz Dersinje pri Celju. Vsako leto je prirejal romanje z domačini k Mariji Pomagaj na Kranjskem. Zdaj pa je zaprt pri okrožnem sodišču v Celju, ker je svoji dekli poneveril hranilnično knjižico ter zapravil ves denar, ki si ga je dekla z žuljavimi rokami prislužila. Prelat Drozd v Pragi je svoje dni prirejal romarske vlake k sv. očetu v Rim, a zdaj tudi mora 7 let kašo pihati, ker je uboga ljudi okradel za 7 milijonov kron. Taki — le so, ti naši vzgledni katoličani! No, Fihpos, zakaj ne poročas o teh lumparijah?

„Marijinih devic“ je vse polno v Lokah pri Vičmu, predvsem se odlikujeta sestre znanega kaplana Melhijorja, ki pa baje zase iščeta že krstnih botrov. Štajerca te Ločanke ne morejo videti ne živega ne drukanega, zato zahajajo rajše preko mosta v Krško na Kranjsko in tam

se s kranjskimi fantil lahko dobi kaka „malenkost“. To so sadovi klerikalne vzgoje!

Nesreča pri delu. Zidar Zelenik iz Vintarskega vrha v fari sv. Urbana v Slov. gor. je padel s strehe ter si razbil lobanjo. Ponesrečenec je v treh urah umrl. — V Svetincih pri Ptuj je bil 18 letni posestnikov sin Fr. Veršič zasipan v jami, ko je tam kopal pesek.

Klerikalni pretepači. Franc Cipruš, 28 letni posestnikov sin iz Kralovec, je dne 3. junija pehnil z nožem posestnikovega sina Franca Weissa v trebuh. Za svoje klerikalno „junaštvo“ bo 8 mesecev kašo pihal. — Franc Šoštar, posestnikov sin iz Stattenberga pa se bo 3 mesece masil z ričetom v kajhi, ker je dne 6. maja z nožem ranil Jurija Lepeja v roko. To je potem vzorna „mladeniška“ banda!

Dornova pri Ptuj. Prvaški teater. Dornovčani so zidali lepo šolo, šola se je blagoslovila, da se tam otroci uče koristnih reči in strahu božjega, ali zdaj tam nnganja podivjana prvaška mladina svoje burke in špila teater. Je mar to namen šole? Ali je ni oblasti, ki bi to prepovedala? Igralke so bile vam našemljene kakor tiste ciganke, ki prihajajo s Hrvaškega na ptujski živinski sejem.

Iz Koroškega.

„Tužni Korotan“, — tako imenuje klerikalno časopisje prekrasno našo Koroško. Zakaj neki? Je-li zato, ker trpi kmet, ker ječe delavni sloji v revščini? Oj ne, — beda in trpljenje sta i na Štajerskem doma in vendar ne pišejo prvaški listi nikdar o „tužni Štajerski“. Zakaj torej? No, zato, ker niso dobili pogubonosni klerikalno-prvaški nauki na Koroškem mnogo pristašev, ker se koroški kmet noče udeleževati gonje proti nemškemu sosedu, ker noče robotariti pod klerikalnim jarmom! Ali mi pravimo: „Veseli Korotan“, dokler si prost črna nadvlade! Zato vas kličemo Korošce na delo. Kmetje, obrtniki in delavci, vsi pristopite h krogu naših naročnikov in napredna armada bode pobila vsako nasprotje. Ozrite se na naše štajerske tovariše, katerih je 15000 naročnikov v naših vrstah. Tudi na Koroškem imamo že velike množice naročnikov, ali iz teh naj postanejo novi tisočeri, enemu tisoču sledi naj drugi! „Štajerc“ se bode buril za koroško ljudstvo s tisto vnemo kakor za štajersko! Pustite tedaj klerikalni „Mir“, ki je list prvaških duhovnov in advokatov, pustite črne časnike in poprimite se našega „Štajerca“. Naročnina znaša vendar le borih 2 K na leto; I sama krona za pol leta. Tedaj na delo in Koroška bode i zanaprej za klerikalce tužna, za ljudstvo pa vesela!

Dr. Brejc — prijatelj siromakov: Uredništvu „Štajerca“ v Ptuj. Sklicuje se na § 19 tisk. zakona zahtevam, da glede na članek „dr. Brejc — prijatelj siromakov“, objavljen v vašem listu štev. 10 na zakonito predpisani način objavite sledeči popravek:

Ni res, da sem pred malo dni v Celovcu Agne neki prav ubogi kočarski ženski zaradi 28 K kratki ki jih je imela plačati, napravil 67 K 08 h sodnijskih stroškov, in ni res, da se mi je pri sodnji naravnost reklo, da je ta zahteva nesramna.

Nasprotno je res, da dotična ženska ni bila zaradi 28 K tožena, temveč je le ona sama in Kranjski prav odvetniku na plačilo tega zneska tobož žila. Toženca sem branil jaz, tožnica je končno pravdo izgubila in bila seveda obsojena plačati zato tudi pravde stroške, ki jih je pa sodnja sama Zdaj na 67 K 08 h določila in stem zneskom za primerne spoznala.

V Celovcu, 21. majnika 1906.

Odvetnik dr. Janko Brejc za b.

Kapla ob Dravi. (Klerikalna veselica). V je pri nedeljo 8. t. m. je bila v Kapli črna veselica s tamburaši. Neko človeče iz Ljubljane je na veslo prikrilje priporočevalo ljubljansko časnikarsko stojbo „Naša moč“. Posledica te veselice pa je Postar bil hud boj z nožmi in kamni, veliko teh „pobožnih bratcev“ je bilo ranjenih. To so lepi izgledi gesla: Svoji k svojim!

Na njivi je umrlo. V Dvcerkvah pri Sv. brzoju Vidu ob Glini je dekla Franca Huss na njivi Neka podojila svojega 14 dni starega otroka, položila pritoi ga potem v voziček, razprostrla nad njim dežnik ter odšla na delo. Med tem ko se je v Cirnila, je umrl otrok vsled solnarice (Sonnenstich). Vrač

Teško je ranil v Majlsbergu 60 letni opekar Samutti 15 letnega opekarskega pomočnika Goretija, ko je za šalo streljal iz samokresa. Stari ljudje naj bi že imeli pamet!

Strehe je padel v Sv. Jakobu delavec Velikogne ter zlomil tilnik. Siromak je zapustil mlado vdovo in 4 nedolžne sirote.

Dr. Janko Brejc je slaven voditelj prvaškonarikalne stranke na Koroškem. No, ljudje so različni. Prvi služi denar kot pošten človek, drugi krade. Ta prodaja kvargeljine in smrad, ki si, oni pa baranta s svojim „krščanstvom“ svojo „narodnostjo“, da bi si napolnil žepe. Eden daje v časopise inzerate, drugi pa tuli: „Jaz sem Slovenec“, a obadva imata namen, da privlečeta s svojim krikom čimveč ljudi k sebi, da jim izpraznita žepe... Približno tako misli so rojile po glavi gospodu Jankotu, ko se je preselil iz Ljubljane v Celovec. V Ljubljani je že toliko ljudskih „osrečevalcev“, da se dela gnoj iz njih. Zato jo je popihal Janko raje čez kranjsko mejo. Misli si je: „Korošci me bodo nakrat za preroka izpoznali, me hvalili in slavili in mimogrede se nadevajo nekaj drobiža v moji denarnici. In tako je postal Janko „rešitelj tužnega Korotana.“ V našem in v velikem (trgovci pravijo: „en gros“, „en detail“) „rešuje“ Korošce; v malem, kadar slede Jakcu, ki se toži, hlače in „laib“, — v velikem, kadar nastopa kot „Slovan in kristijan.“ Pri tej priliki se spominjamo slučajja, ki postavlja Brejčovo „krščanstvo“ v prav čudno svetlo. Ti, Janko, kako pa je bilo takrat v Ljubljani, ko si srečal duhovna z Najsvetejšim pri krščanskem mostu in ko nisi živemu Bogu časti izkazal? To so prinesli vsi časniki, ti pa ne držiš svoj sicer ne prekretek jezik. Takšen „kristijan“ si v praksi. Sicer pa vemo še par zanimljivih zgodbic iz tvojega pobožnega „vzorčenja“ in čez 7 let pride vse prav. Dotlej — nazdar, velikanski „kristijan.“

Po svetu.

Čuden strup. Neka hrvaška Micika se je pred kratkim v Zagrebu zastrupila, nič več ni mikalo mlado, veselo življenje. Mislija je, da je najbolj lahka in lušna smrt, ako se zastrupi — z žganjem. Izpila je poldrugi liter slivovke, ali smrt ni prišla, pač pa je mla Meka par dni strašanskega mačka.

Pohotna klerikalna učiteljica. Učiteljica Friderika Büchel v St. Pölten na Zg. Avstrijskem je maha kot strastna tercijalka. Ali zdaj se je udeležila, da je pred 6 letmi odpeljala in zapela 14 letnega dečka Scepana iz Celja na Alsa (Zg. Avstr.) in ko ga je pohotno izločila, ga je pošiljala v razne kloštre, da postane kutar. Fant je po 6 letih pobegnil iz samostana, vse ogradil in klerikalna hinka je odšla za svojo „čiste namene“ 6 mesecev zapora na sodišču.

Usmiljena sestra (nuna) je izginila. Sestra Agnes v bolnišnici sv. Ane pri Steyerju je pred kratkim pobegnula s svojim ljubčkom. Zazelelo jo je posvetnega ženina.

Murliki Zeller. Dne 6. t. je m. bila izrečena obdoba v Leobnu. Friderika dobi strik za vrat, njena sestra pa je bila obsojena na 18 mesecev zapora. Odpeljali so jo že v Bagunje na Kranjskem, kjer je ječa za ženske. Friderika je najhujše od cesarja pomiloščena in kakih 20 let zapeta. Možiti se je hotela in ni imela denarja, zato je zadavila svojo znanko, ki je imela denar. Kljub nima denarja, ne ženina, ampak sramoto in umor na svoji vesti.

Viljem II. — stari oče. Nemškemu prestolonasledniku se je pred par dnevi rodil sin, da bo mu baje bo angleški kralj Elvard. To je prvi vnuk nemškega cesarja.

Pisma bodo dražja. V lokalnem prometu se plačevalo 10 h za zapечатeno pismo. Pri poštni za poštne predale bodo tudi večje. Poštni pismonoše na deželi dobijo večjo plačo. Tiskovine bodo dražje. Poštna nakaznica (Postanweisung) bo stala zanaprej 3 h, poštna prejemnica (Postbegleitadresse) pa 13 h. Za zamrške se morajo rabiti uradni blanketi po 2 h. Nekateri poslanci se proti temu povišanju bodo upirali v drž. zboru.

Novi prerok je postal znani mesar in krčmar v Cirkovcih. On je kmetom prerokoval: Ako bo karkoli izvoljen za poslanca, potem bo moral

sv. križ iz žol, iz cerkve pa bodo napravili štale! — Kdo bi bil mislil kaj takega o njem! Lagati in svojega bližnjega sramotiti znajo ti klerikalci, kaj ne? Naprednjaki v Cirkovcih, veste, kaj je vaša dolžnost!

Obsojena nuna. Pri okr. sodišču v Cmurku je bila obsojena nuna Ana Jarnian v 50 K globe, ozir. na 5 dni zapora, ker je pred kratkim preplela v šoli devetletno dekletce, da je cel mesec bolehalo. Prav je, saj nuna zasluži.

Nova svetnica. Katoliški list „Osservatore Romano“, ki izhaja v Rimu, pripoveduje sledečo dogodbo: V vasi Tittigmanno blizu Pize se je nekemu dekletu delj časa sanjalo, da je pod kuhinjo pokopana sveta ženska. In res so tam potem našli neko žensko truplo, popolnoma ohranjeno, kakor bi ta ženska spala. To truplo je baje od blažene Cherardeske, ki je v tem kraju svoje dni sveto živela in l. 1200 umrla.

Gospodarske.

Gnojenje travnikov. Spodaj podpisani sem pogojil letos v pomladi za poskušajo z umetnim gnojem nekatere dele svojega posestva oz. pašnika. Pašnik, ki sem ga pogojil, ima strmo severno lego in mrzli rujavi lapor ter je močno pomešan s prodcem (s šodrom). Zeanjo sem razdelil na 4 enake dele, vsak del meri 10 arov ali okoli 280 kvadratnih klastrov. Prvi del je ostal negnojen in je dal 121 kg. slabega batičastega sena. Drugega sem pogojil s kajnitom 100 kg in dobil 182 kg sena. Tretji je dobil 100 kg kajnita in 100 kg Tomaževe žindre ter mi prinesel 256 kg prav lepega deteljnega sena. Četrti del je dobil samo 100 kg Tomaževe žindre in mi je dal 263 kg prav lepega deteljnega sena. Da je kajnitov učinek tako majhen, izvira iz tega, da se je šele v začetku marca potrosil namesto že v jeseni in da se zelo polagoma razkrajja. Navedene številke nam torej jasno kažejo, koliko pomaga umetno gnojenje (primeri 121 kg z 263 kg!) Omeniti še moram, da je na potrošenih delih z umetnim gnojem meh skoraj popolnoma poginil ter so bili ti deli obrašeni s tako gosto deteljico, da niti kača ne bi mogla skozi prelesti. Prejšnja leta pa, kar je bilo zelenega videti, je bil sam meh in vmes je rastla redka badičasta trava. Smem tedaj vsakemu posestniku z mirno vestjo kar najtopleje priporočati umetno gnojenje, posebno, ko današnje razmere ne kažejo, da držimo roke križem, temveč da se z vso odločnostjo poprimemo dela, izvestno pa negovanja travnikov. Čim več dobimo dobre krme, tem več živine lahko redimo, ki nam daje veliko in dobrega hlevskega gnoja, gnoj pa obilno vsakdanjega kruha. Da pa priporočam umetno gnojenje, s tem ni rečeno, naj umetno gnojenje izpodrine živinski gnoj in gnojšnico, ampak, kdor nima dovolj hlevskega gnoja, naj se oprime umetnih gnojil. Kako pomaga umetno gnojenje pri drugih poljskih pridelkih, na pr. ovsu, krompirju itd. o tem bom svoječasno tudi poročal, ker sem ravno tako na jednake dele razdelil obsejane in obdelane parcele. V slučaju, da kdo hoče natančnejših poročil, naj se obrne na mene in jaz drago volje ustrezem vsakomur s pojasnilom in s svojimi izkušnjami. Franc Skerlec, posestnik v Vičancih, pošta Velika Nedelja na Spodnještajerskem.

Kako je žveplati poleti? Lansko leto je mnogo vinogradnikov požgalo z žveplom grozde. To se je dogodilo večinoma zato, ker so metali po trtah v preveliki množini. Poleti se ne sme žveplati premočno, majhen puh zadostuje. Najbolj se priporoča žveplanje, ko so se trte po dežju posušile.

Peronospora (strupena rosa) je vstavila letos vsled suše svojo kvarljivo delovanje. Ne smemo se pa preveč zanašati, da ne pride. Nekateri vinogradi, ki se niso škropili, so že sedaj goli. — Zeleno cepljenje se je letos jako dobro sponeslo vsled ugodnega vremena.

Sadjerejci, zravnajte in podprite mlado sadno drevje.

Listnica uredništva in upravnika.

Celovec in drugje: Za pismen odgovor je poslati poštno znamko. — Podplat in Sv. Bolfang: 0 vo-

litvi ne pišemo več. Nekaj porabljenosti! — Svetna ves: O isti zadevi smo že imeli stavljen dopis, toraj je moral Vas izostati. — Polzela: Pri prostovoljni bernji ni treba nič dati. Zupnikove napade nam sporočite. — Obersteier: Plačano do 1. avg. 1908. — Č. g. Škamlec: Ne podtikaj svojemu bližnjemu dejanj, ki jih ni storil! — Linkoln (Am.): Vasi želji ustrezemo. — Milwaukee (Am.): Veseli smo, da ste somišljeniki. Hvala za razglednico! — Sv. Martin: Jakeca se naučimo kozjih molitvic! — Gutštajn: Preosebno! — Sv. Peter: G. zupnik Tombah, Vas „popravek“ je romal v koš. — Sv. Peter: Brez podpisa, torej v koš! — J. W. Buchberg: Take sole ni v Avstriji. Priporočamo Vam, dajte dekleta v deklisko meščansko šolo v Celje, Maribor ali Ptuj; prosite potem za znižanje plače in za podporo k šolskim potrebščinam. Iz teh zavodov stopi dekle lahko v učiteljske v Mariboru ali v gospodinsko šolo (Hauhaltungsschule) v Ptuj, kjer se tudi dobi podporo.

Loterijske številke.

Trst, dne 30. julija: 63, 42, 84, 87, 14.
Gradec, dne 7. julija: 32, 19, 31, 15, 85.

Svoji k svojim.

Naprednjaki, podpirajte samo obrti in gostilne somišljenikov, naprednjakov. Ogibajte se takozvanih „narodnih“ trgovin klerikalcev in prvakov!

Družinski blaginji je posvečena skrb naših gospodinj!

Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava

je edina sladna kava, ki dobiva po Kathreinerjevem načinu posebnega proizvajanja priljubljeni vonj in dobri okus zrnate kave. Njene velike, vobče priznane zdravstvene prednosti so čestokrat poudarjali najodličnejši strokovnjaki znanstva.

Poleg izdatnega prihranka v vsakem gospodinjstvu je vsakdanja uporaba zlasti za mladino neprecenljive vrednosti!

Poudarjajte pri nakupovanju izrečno ime KATHREINER in zahtevajte le izvirne zavoje z varstveno znamko »Zupnik Kneippe«.

Sedlarski učenec

se takoj sprejme. Najraje bi vzel takega, ki zna nekoliko tudi nemški. Zglasi se je treba pri: L. Kulnik sedlar in tapčirar Spodnja dravska ulica (Untere Draugasse 2) v Ptuj.

Kole za hmelj

po ceni, lahko so tudi že malo obrabljeni, želim kupiti. Prekupi so izključeni. Dolgost kolov in ceno za nje navedite v pismu, ki ga pošljete pod imenom „Kupčija“ Celje, poste restante. 314

Pekovski učenec

nad 15 let star se takoj sprejme pri gospej Ali Kepa v Cirkovcih pri Pragerskem. 351

Sodarskega (binderkega) pomočnika

sprejme podpisani takoj. Delo je po zimi in po leti. Plača v akordu ali pa na zede. Vpraša se pri Francu Terec, sodarskem mojstru na Bregu pri Ptuj. 350

Oznaniilo.

Delavci se sprejmejo: 1 za se-kire delati (Hackenlohn), 1 za izdelovati, 1 za brusiti, 2 učenca od 16 let starosti sta z vsem preskrbljena. Naslov Johan Sirak, Hammerwerk, Fraheim.

Hitra razprodaja!

4 pari čevljev
za gold. 2.60.

Nakupil sem veliko obuv, zato jih lahko oddam po slepi ceni: 1 par čevljev za žnanje za gospode, 1 par čevljev za žnanje za dame, rjav ali črn, z dobro priležitimi, močnimi usnatimi podplat, dalje en par mi dahi čevljev za gospode in en par modnih čevljev za dame. Vsi 4 pari so jako elegantno izdelovani, zelo lepi in lahko se v njih odli. Velikost po centimetrih, vstane samo gold. 2.60. Razpošlaja se ali po poštnem povzetju ali če se denar pošlje naprej.

H. Wachtel
razpošiljalna trdika za obuvala
Krakov šte. 28.
Zamena dovoljena, tudi denar se lahko vrne. 352

Zastopen viničar

oženjen, čigar otroci bi pomagali pri vinogradi, tudj po-3-4 delavske moči bo moral imeti za razpolago, se takoj sprejme. Mora biti treznega značaja. — Več pove Aleks Wntcher, Nemška vas pri Krškem na Kranjskem 320

Hranilnica (Sparkassa)

plad. državnega mesta

Ptuj

Vstanovljena leta
1862.

Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poštno-hranilničnem uradu.

Mestni denarni zavod.

Giro konto pri podružnici avst. ogersk. banke v Gradcu.

Uradne ure za poslovanje s strankami ob delavnikih od 8-12 ure.

Občenje z avst. ogersko banko.

prilporeča se glede vsakega med hranilnične zadeve spada-jočega posredovanja, istotako tudi za posredovanje vsakoršnega posla z avst. ogersk. banko. Strankam se med uradnimi urami radovaljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.

Učenc

z dobrimi šolskimi spričevali se sprejme v trgovini Eduarda Supanz na Pristovi. 356

Premeščenje odvetniške pisarne.

Odvetniška pisarna dr. pl. Plachkija, ki je bila dozdaj v Ogorski ulici, je znanprej na Minoritskem trgu št. 5 v I. nadstropju nasproti sodniji. 359

V kamemolomu (Steinbruch)

g. Rudolfa Holzer v Sv. Lorencu pri Mariboru dobi takoj trajno delo 50 dobrih in pridnih delavcev. Dnevni zaslužek K 2.40 — K 3. 364

Izvrstno posestvo

jako lepo, 1/2 ure od Maribora. tik glavne ceste, z lepo novoizdano hišo s 3 sobami, kuhinjo, velik zalok, velika klet, kamra, hiška za družino, kolarnica, listjak, gospodarsko poslopje, perilna, kuhinja za svinje z 2 kotlom, poč za kruh, hlev za 8 glav živine in 2 konja, vse podano in s kanalom. Skedenj, 9 svinjakov, drvarnica, hiška za zelenjavo in rože, kjer se lahko gozimi kuro. Velik vrt sadonosnik in vinske obradbe, studenec, vse novo zidano in z opeko krito, v najboljšem stanu. Pet orlov najboljših rodovitnih njiv, vse pri hramu in glavni cesti, katere so za stavbna zemljišča (Bauplätze) odmenjene. To je v resnici najlepše posestvo, pripravno za kakšno mlekarno, penzionista ali mesarja. Cena je 12.500 gold. Gor ostane Sparkase 5000 gold. — Potem je eno posestvo pri Pesnici, ki meri 18 orlov lepih travnikov in njiv, velik sadonosnik, vse v enem, jako rodovitno. Hram je zidan, z opeko krito, s 3 sobami, kuhinjo in kletjo. Veliko gospodarsko poslopje je s slamo krito. Zraven je tudi 5 glav živine. Vse to ima ceno 6.500 gold. in 3.000 ostane. Zivine se lahko do 15 glav redi. Kрма je samo sladka. Farnost je sama s siljem do 8000 gold. vredna. Najbolj pripravno za mlekarno ali za kakega vinorejca. — Potem je eno malo posestvo blizu Maribora 1 1/2 ure hoda, 20 m. od kolodvora in cerkve Hoč. Hiša s tremi sobami, s kamro, kuhinjo, kletjo, gospodarsko poslopje, kamra, hlev za 4 krave, skedenj, kolarnica, svinjaki, lep vrt s sadnimi drevesi in z bradami se takoj proda. Hrami so deloma krito s slamo, kamra in hlev ima bok. Zraven sta dve rodovitni njivi in lep gozd, vsega skup je nad 4 orale in vse v lepem, ravnem kraju. Cena je 2.350 gold. in 1000 gold. lahko ostane na posestvu. Istotakne se proda tudi več malih in velikih posestev in gostilna. Natančneje pove osebo ali pismeno, če se za odgovor priloži poštna znamka, Franc Podlipnik, Thesen st. 42 pri Mariboru.

Lepo posestvo

z gostilno tik ceste v Leskovcu in z novonastanjenim vinogradom, se takoj proda. Več se izve v odvetniški pisarni dr. pl. Plachkija v Ptuj na Minoritskem trgu. 370

Spreten šafer

oženjen, ki je izvežban v gospodarskih opravilih v nasajanju vinogradov i. t. d. išče službo. Več pove uprav. Stajerca. 330

Pekovski učenc

močan, ne pod 16 let star, se sprejme v pekarni g. Jakoba Musger v Lucanah (Leutschach). 338

Dva mizarska pomočnika

spretna delavca se takoj sprejmeta pri Karlu Reisingerju, mizarskem mojstru v Ptuj. 346

Gostilna in mesarija

z žganjarnico, na lepem kraju ob državni cesti v okolici Maribora se pod ugodnimi pogoji proda. Zraven je lep vrt za zelenjavo in za potiček, travnik, njiva, kegljišče, hlev in sobe za tuje. Ponudbe na U. F. št. 2000 poste restante Maribor. 304

Čedna hiša

(Zinshaus) dobro ohranjena, 5 minut oddaljena od Ptuja, v lepi, jako zdravi in brezprašni legi, z 8 sobami, gospodarskim poslopjem, z vrtnom, njivami in travnikom, zlasti z vrtno za posedeti, z 2 kletoma, studenec je doma in sicer z zdravno vodo, vse ograjeno in blizu hiše, ugodno za gostilno ali za kakega penzioniranega gospoda, se po nizki ceni iz proste roke proda. Vprašajte pri posestnici: Jožefina Rulz, Spodnji Breg pri 301 Ptuj. 365

Volar

(Ochsenknecht), če mogoče, naj je zmožen tudi nemškega jezika, se takoj sprejme pri Frmi Leposcha v Ptuj. 365

Pekovski učenc

se takoj sprejme v pekarni J. Orniga v Ptuj. 365

Bicikel

(Waffenrad), ki je na držaju polomljen, z bakrenimi neti popravljen na tem poskodovanem kraju, z rujavce torbico za orodje, je bil dne 15. t. m. v kaki ptujski gostilni pozabljen. Pošteni najditelj naj ta bicikel odda v mestni hiši v Ptuj, kjer se mu izplača dobra najdnina, ali pa naj v upravnistvo „Stajerca“ naznani, kje bi se mogel bicikel najti. 368

Pekovski učenc

priden in močan, nad 15 let star, se takoj sprejme pri pakovskem mojstru Potočniku v Ptuj, Gospodské ul. št. 11. 367

Mlinarski učenc

močan, se sprejme pri g. A. Kriechbaumu, učnem mlinu v Oplotnici. Obleka se mu oskrbi, drugo pa se izve natančneje pri lastniku. 347

Svarilo.)*

Jaz Marija Žitko, gostilničarka v Ptuj, svarim tem potom vsakogar, da ne posoduje mojemu možu denarja in mu sploh ničesar ne daje, kajti jaz ne bom ničesar plačevala. *) Za vsebino tega „Svarila“ je uredništvo odgovorno le toliko, kakor določa zakon. 329

Babica

(hebamka) preskušena, spretna išče v kaki večji občini ali v trgu službo. Natančni naslov pove upravnistvo Stajerca. 360

Hiša

z 2 sobama, 2 kuhinjama, z lojpo in kletjo, postranskimi prostori, namreč s tremi hlevi za svinje in hrvarnico, se takoj po nizki ceni proda. K temu spada tudi vrt in sadonosnik, vsega skup je 1/4 orala. Hiša je od Ptuja 1/2 ure oddaljena ter jako primerna za kakega penzionista. Naslov pove upravnistvo Stajerca. 363

Izgubilo

se je v poslopuj nemške hranilnice (Sparkase) vrednostno pismo (Wertbrief), ki ima za lastnika vrednost K 200, za druga pa je brez pomena. Najditelj se prosti, naj to pismo izroči v mestni hiši, kjer se mu bo tudi najdnina izplačala. 362

Proda se hiša za stanovanja

(Zinshaus) za 4 rodbini, s 3 kletmi, z hlevom za konje, krave in svinje, vse z dano in z opeko krito in v dobrem stanu. Zraven je vrt za zelenjavo in en oral sadonosnik. To posestvo je v Kamnici 1/2 ure peshoda od Maribora. Vsa se proda za 7000 K. Naslov se izve pri upravnistvu Stajerca. 353

Trgovski učenc

nemškega in slovenskega jezika vešč, se sprejme v trgovini z manufakturinim in mesanim blagom pri Ludviku Krautsdorfer, v Sv. Duhu pri Polčanah. 354

Trgovina

s špecijskim blagom in z delžnimi pridiki, na najlepšem prostoru v Celju, se takoj proda. Ponudbe pošljite na: T. T. poste restante Celje. 357

Trgovina

že dolgo let dobro išče, pri farni cerkvi, se da v našem, zraven tudi shrambe za blago in v prvem nadstropju stanovanje. Trgovina je zraven pošte. Prasanja naj se pošljejo na Jožefa Frelih v Šent-Rupertu na Kranjskem. 358

Posestvo

z več orali njiv, sadonosnikom in lepim travnikom se takoj po ugodni ceni proda skupaj ali na kose. Zraven je vodnjak z dobro vodo. Vse je v dobrem stanu. Kupci naj se oglasijo pri Francu Modcu v Brezulah 23, pošta Ratče (Kranichsfeld). 348

Vinogradniki! Vinorejci!

Kadar potrebujete zanesljivo dober in frišni gumij cepljenje trsja (Prima Reben-Veredlungs-Gummiband) dalje lanene konce za suho cepljenje trsja (Leinwand zum Trocken-Veredeln) in jute-špago (Jute-Bindfaden) namesto rafije za zeleno trsje vezati, potem se vse zaupanjem obrnite pismeno ali ustmeno do naju in bo pripricani, da vam vsakokrat dobro in pošteno postreže. Brata Slawitsch, trgovca v Ptuj

Začevljarje

prilporeča najin imeniten, dober in trpežen lastnik žamet (Schuhlastin und Schuhsammt), nadalje močne cuge za stiflete (Gummizüge), izvrstno platno in sukneni filc za furo, štrufe, rinčice in vse vsake vrste in velikosti. Dalje imava v zalogi posla vrsto cvirna za usnje (leder) šepati in sicer poleg tudi vsake druge barve. Pripricajte se in hote spoznati, da vam vselej do pošteno in z nizko ceno postreževa. Brata Slawitsch, trgovca v Ptuj

Za šivilje

prav posebno prilporeča vso robo, potrebno za obliko in nalisp (Aufputz), žamet vsake barve, žido (se atlas), dalje vedno nove žnorce (Aufputzborten), celo in sploh vse, kar potrebujete za svoje delo. Za obisk se prilporeča brata Slawitsch, trgovca v Ptuj

Vozičke za otrok

(Kinder-Sitz- und Liegewägen), v terih lahko otrok sedi, pa tudi za ležati, imata vedno v zalogi prilporečata po 12, 16, 20, 24, 35, 40—50 K. Cene so nizke, vozički so lično močno izdelani. Pismenim naroč se hitro, pošteno in točno ustreže. Brata Slawitsch, trgovca v Ptuj

Pozor! Ljudje iz okolice! Pozor!

V najini podružnici (filijali) pri mostu (Wagplatz) prilporeča; pravi domači sesekan špeh, pravo domačo sro sko mast (Schweinfette), pravi domači zelhan špeh (meso), izvrstni fini švicarski sir, radensko tino, pravo domače tikvino olje, fino kafé kg 1 gld. 20 kr., fino moko (melo) kg po 10, 14 kr., kakor vse druge špecijske reči. Kdor enkrat obišče, tisti ostane nama gotovo vsednjem ker mi skrbno paziva na to, da se vsakomur postreže dobro in točno postreže. Podružnica bratov Slawitsch trgovca v Ptuj pri mostu.

Styria-bicikel

Novi modeli 1900

Cene za gotov denar Styria-bicikeln (Strassenrad) po K 160 Styria-bicikeln najfinjši (Strassenrad) po K 180—200 Styria-bicikeln (Halbmaschine) po K 240 Styria-bicikeln (Luxus-Halbmaschine) po K 280 Styria-bicikeln (glockenlager) po K 280

Ze rabljene, toda se prav dobre bicikelne prodajajo po 80 do 120 kron. Na obroke (rate) pos ugodnimi pogoj prodajalca zanesljivim kupcem in proti dvajsetmesečnemu poplačilu ali samo nova kolesa. Na zahtevanje va vsakomur, ki misli le kupiti, pošlje cenik zastoj. Styria-bicikeln so dandanes najimnitnejši fabrikati. Največja tovarna na Avstrijskem izdeluje bicikelne kakor tudi posamezne dele. Ti bicikeln se smejo z zaupanjem kupiti, ker so izvanredno toda trpežno izdelani, kar zamore vsakdo, ki si ta fuk kupi, potrditi. Blago je garantirano dobro in se ne sme z vrednimi fabrikati zamenjati. Cene so jako nizko nastavlje se toraj Styria bicikeln vsakomur prilporečajo. V zalogi imava tudi vse posamezne dele kelnov in tudi Reithoferjeve zračne cevi (Luftschläuche und Laufmantele). Brata Slawitsch, Ptuj, Veli trole Glav vino.

Brata Slawitsch, Ptuj.

zastopnika za okraje Ptuj, Ormož in Rogatec. Naročila naj se pošljejo zastopnikom, ker fabrika posla koles ne razpošilja in neproda.
